

Аналізуюючи економіку України варто відмітити, що криптовалюта ще не отримала широкого поширення і є досить проблематичною у використанні в повсякденній діяльності у зв'язку з неможливістю проведення транзакцій з посередництвом цієї валюти. Національний банк України розглядає "віртуальну валюту" Bitcoin як грошовий сурогат, який не має забезпечення реальною вартістю і не може використовуватися фізичними та юридичними особами на території України як засіб платежу, оскільки це протирічить нормам українського законодавства [3].

Як висновок варто зазначити, що в перспективі очікується зникнення монополії держав на гроші, адже людям не потрібні посередники у вигляді банків і держав, якщо вони самі можуть безпосередньо платити гроші один одному. Проте завжди існують ризики можливого знецінення біткоінів через повну відсутність його інфляції і бажання взяти оборот криптовалюти під державний контроль.

Список літератури:

1. Гончаренко О.С. Особливості функціонування криптовалют на світових фінансових ринках / О. С. Гончаренко // Глобальні та національні проблеми економіки. – Вип.5. – 2015. – С. 826-830.
2. Пантелєєва Н. Нові форми грошей в умовах формування інформаційного суспільства / Н. Пантелєєва // Вісник Національного банку України. - № 5. - 2015. - С. 25-31.
3. Галушка Є.О. Сутність криптовалют та перспективи їх розвитку / Є. О. Галушка // «Молодий вчений». – № 4 (44). – 2017. – С. 634-638.

УДК 336.7

А. О. Мазуленко, Є. Ю. Личаченко
студенти фінансово-економічного факультету, 4 курсу

Н.к.: С. В. Красножон, к. е. н., доцент
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ НЕДЕРЖАВНИХ ПЕНСІЙНИХ ФОНДІВ

Недержавні пенсійні фонди вважаються одними з найактивніших фінансових організацій світового ринку капіталу. Вони здійснюють в основному довгострокове інвестування, шляхом мобілізації вільних коштів підприємств і домогосподарств у інвестиції, що, орієнтуючись на досвід багатьох країн, дозволяє національній економіці зростати.

Станом на кінець 2016 р. в Державному реєстрі фінансових установ міститься інформація про 64 НПФ та 22 адміністратори НПФ. Кількість відкритих недержавних пенсійних фондів на кінець 2016 р. становила 28, це пояснюється тим, що вони є більш доступними для різних категорій населення [1].

Діяльність НПФ полягає у акумулюванні активів учасників даного пенсійного фонду та збереженні їх обсягів та вартості, через провадження інвестиційної діяльності. Саме дохід від інвестиційної діяльності дає можливість компенсувати інфляційні ризики, а також збільшувати загальний обсяг активів кожного окремого учасника НПФ [3].

Світової практика показує, що недержавні пенсійні фонди є досить сильними інституційними інвесторами в економіці, вирішуючи соціальні питання населення країни, НПФ водночас формує джерела внутрішніх інвестиційних ресурсів для економіки країни.

Станом на 31.03.2017 в Державному реєстрі фінансових установ містилася інформація про 64 недержавних пенсійних фондів (далі – НПФ) та 22 адміністратори НПФ (станом на 31.03.2016 у Державному реєстрі налічувалось 69 НПФ та 23 адміністратори).

Станом на 31.03.2017 загальна кількість учасників НПФ становила 836,2 тис. осіб (станом на 31.03.2016 – 830,2 тис. осіб), з яких отримали/ отримують пенсійні виплати 82,0 тис. осіб (9,8% від загальної кількості учасників). [4].

Недержавні пенсійні фонди України здійснюють консервативні інвестиції, так як одним із основних завдань їх інвестиційної діяльності є збереження і

збільшення пенсійних заощаджень на фоні мінімізації ризиків для вкладників та учасників НПФ.

В основному, свої пенсійні активи НПФ України інвестують у банківські депозити та менш активно вкладають в державні боргові цінні папери. Розміщення коштів керуючими активами на депозитах у банках пов'язано з нестабільністю ситуації на фондовому ринку та ринку державних цінних паперів.

У зв'язку з нестачею на вітчизняному фінансовому ринку надійних фінансових інструментів, які змогли б дозволити належну диверсифікацію пенсійних активів НПФ, більша їх частка на сьогодні становить грошові кошти на вкладних (депозитних) рахунках у банках, котрі у випадку системної банківської кризи ніяк не захищені, а також стримують можливості інвестування фінансових ресурсів НПФ у виробництво.

Перспективним напрямом інвестування пенсійних активів в Україні може бути фінансування високотехнологічних підприємств, які матимуть можливість випуску конкурентоспроможних товарів та сприятимуть підвищенню ВВП України [2].

Станом на 31.03.2017 переважними напрямками інвестування пенсійних активів стали цінні папери, дохід за якими гарантовано Кабінетом Міністрів України (42,3%), депозити в банках (40,3% інвестованих активів), облігації підприємств, емітентами яких є резиденти України (9,3%), акції українських емітентів (0,7%).

Загальний дохід, отриманий від інвестування пенсійних активів, станом на 31.03.2017 становив 1 157,8 млн. грн., збільшившись у порівнянні зі станом на 31.03.2016 на 258,3 млн. грн., або на 28,7% [4].

Перевагами діяльності НПФ як інституційних інвесторів на вітчизняному інвестиційному ринку є:

- ✓ здатність акумулювати значні інвестиційні активи;
- ✓ наявність податкових пільг, що проявляються в особливостях оподаткування пенсійних внесків;

✓ трансформації вивільнених коштів домогосподарств у форму інвестиційних ресурсів [2].

Для ще більш ефективної діяльності недержавних пенсійних фондів слід також стимулювати саме працівників та роботодавців для участі у недержавних пенсійних програмах, слід проводити юридичні консультації з питань чинного законодавства, що контролює пенсійне забезпечення.

Недержавні пенсійні фонди є одним із сучасних способів підвищення якості життя осіб похилого віку, так як солідарна пенсійна система не спроможна забезпечити гідний рівень життя пенсіонерів, враховуючи економічні та демографічні реалії сьогодення (впровадження пенсійної реформи, підвищення пенсійного віку). Переваги недержавного пенсійного забезпечення полягають у тому, що вони здатні більше підлаштовуватись під зміни потреб страхувальників. Це проявляється у виборі форми виплати (одноразова чи регулярна протягом визначеного періоду); можливості змінити НПФ за власним бажанням у будь-який момент після укладення договору пенсійного страхування [1].

Список літератури:

1. Хлибова Т. О. Розвиток недержавних пенсійних фондів в Україні [Електронний ресурс] / Т. О. Хлибова, К. П. Черненко. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2017/7/107.pdf>.

2. Завора Т. М. Недержавні Пенсійні Фонди Як Інституційний Інвестор В Реальний Сектор Економіки України / Т. М. Завора, С. С. Білько. // Фінансова Система. – 2015. – С. 14–22.

3. Штепенко К. П. Аналіз Діяльності Недержавних Пенсійних Фондів В Україні [Електронний ресурс] / К. П. Штепенко, А. В. Деркаченко. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2016/12.1/237.pdf>.

4. Підсумки розвитку системи недержавного пенсійного забезпечення станом на 31.03.2017 [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://nfp.gov.ua/files/17_Dep_Repetska/NPF_I_kv%202017.pdf.